

ل:

עין משפט
נר מצוה

י"ב א מ"י פ"ב מהלכות
עשרת יו"כ הלכה ג
וסי' מהלכות ביאת מקדש
הלכה ז:
י"ג ב מ"י פ"ה מהלכות
ביאת מקדש הלכה א:
י"ד ג מ"י ס"ד מהלכות
מחוסרי כפרה הלכה
א:
מז' ד שס הלכה ב:
מז' ה שס הלכה א:

רבינו חננאל

ואם לא טבל ועברד ואומר
רמאי אנפסאי ולא אידכר
עבודתו כשרה, ולכן וזמא
מי שלא טבל מחיל
עבודתו, ואקשינן עליה
וההנאה כהן גדול שלא
טבל כו' עבודתו כשרה,
אבל קידוש^ה, שנאמר
ורחצו ידיהם ורגליהם ולא
ימרו, אם עבר בלא
קידוש עבודתו פסולה.
ופרכין אלא למיקם

א דלא מביי' הערב שמש בעי' מימה לי מאי קפריך הא בימי ספרו אינו אסור ליכנס אלף במחנהו שכניה ולשבת מאורעים אלף היתה בקודש ומתכונת לה מחוסרי כפורים י"ל דהיי פריך כיון דלא מלי להכניס ידיו לבהמות היום עד שעריצ שמשו ז"ל דעיל הכי דבית לנפול ש' בשלמי א' בשמימי איירי וכבר טבל מבצ"י טביל הכתם כדי שלא יסח דעת שחזור לו להכניס ידיו מיד א' מני י"ל נהי דמדאורייתא מותר ליכנס בהר הית כל ימי ספרו מ"ח מדרבנן גורו א' יכנס בדפרק מתרח דנגעים (מ"ד) קאמר ללחא תגלחתי ימי (גמ' [מ"ח] הרי הוא כשך ובצ"ק דכלים [מ"ח] עבר עזרת נשים מקודשת הימנו שאין שום טבול יוס נכנס לשם ולשבת מאורעים היתה עומדת בעזרת נשים והוא אחת מארבע לשבות שזארכע מקצועות: **הי"ח** הרצת ושבילי ושביעי בעי' טמא שרן ונפלי וכלי דלא מאורעים להו אחת שלישי ושביעי ז"ל כגון דלא אסחו דעמיא: **נ"א** רבנן דרביי פרש"י עומדת דהיי רבנן לאו היינו רבנן דסלמי עליה במדות ותימה לי א"כ

ידי אֱלֹהִים בָּלֹא אָדָם. לְפָרֶשֶׁי
אֵל זָר אֲהַבָה אֶחָד הָאֵל מִנִּי
עָלִיג אֶסְתַּמִּי דַמְדוּת וּמִיִּתִי
אֶרֶץ מִזְבַּח מִמּוֹעַ וְסַתְמָא

באחולי עבודה קא מ
עבודה לר"י לא מחיל
מחיל⁶ והתניא *כהן
קידש בין גדר לבגד
ועבודתו כגדר אחר
הדיוט *שלא קידש
ועבד עבודה עבודתו
בעשה קא מיפלי ל
לר' יהודה לא קאי במ
יהודה האי סברא⁷
ועומד *בשער יקנור
צורך מבילה יקנור
כדתני טעמא שכבר

ללה מאי קארי לה מ
לאחריתי עליה לשש
מצורעין טובלן ר"ה
מצורעין אמרו אלא כל
טביל הא דלא אידר
שמש בני אלא אידר
דעתיה הא דלא אסח
הואת שלישי ושביעי
דבר מתון אמר רבי יו
הואה שלישי ושביעי
אסח דעתיה ולא קשי
ביאת מקדש הא דלא
מקדש ואב"א תני לא
כל אדם רבינא אמר
דרבנן קאמר להו
מטבילה לדידכו אודו
מצורעין כלבד אמרו
מצורע דייש במצורע
במצומאה א"ל אביי
דפליגי עליה דר"ה
והוא דקתני מצורע
דילמא שאני מצורע
ישאני מצורע דרייש
יוסף ה"ל דאמר

אחולי עבודה. אם לא ט
אוריימא היא שהרי ניתן ק
ההודא. דאמר דרבנן היא לא
דול ביום הכפורים יליף לה

לגוי לבן וזמא מחיל
 נכודה ולבן וזמא מי
 יחיל שלא מביל ולא
 בין עבודה לעבודה
 קן גדול ואחד כהן
 יהיו ורגליו שחרית
 משה אלא למקם
 וזמא קאי בעשה
 ה ומי אית ליה לר'
 נניא¹⁰ מצורע מובל
 י יהודה אומר אינו
 נבל מבערב ההוא
 כל מבערב ודקארי
 דקא בעי למימא
 המצורעין ששם
 אומר לא מצורעין
 אדם לא קשיא הא
 י דלא מביל הערב
 דרבייל להו דאסח
 תיה אי אסח דעתיה
 דאמר לר' דוסתאי
 הסח הרעת צריך
 לא אידי ואידי דלא
 הא דמביל על דעת
 נביל על דעת ביאת
 מצורעין אמרו אלא
 בי יהודה לחבריהם
 י מצורע אין צריך
 י אזי מיהת דלא
 לא לא אדם ורבנן
 כל אדם לא דיישי
 ב יוסף נימא רבנן
 וזמא סבירא להו
 דיעך כחו דר"א או
 דייש כבומאא א"ל
 מימא א"ל אביי לרב
 י) מבילה (היא) זו
 חוצץ

אמר להם הממונה פרק שלישי יומא

שחרית וערב: לכן וזמא. דלמא
 יורש הוה עבודתו מחוללת: לריב
 ילי: לכן וזמא מי מחיל. וזה מכאן
 אן עמנו שלא טבל ולי קדש ציוה"א
 נבדיל וזב לנגדי לכן שזא
 עבודתו כשירי: אחד
 כו' עבודתו פסולה. בפרק שי
 נספיק דשכאל רחוק
 ורגלים מחלל עבודה: לכן
 קאי עליה בעשה. מ"ק דכ"ג
 עובר בעשה בדמיו (ויקרא טו)
 אה שבו נמיס ורגס:

[illegible]

בן שרהי טבל אמש לכל טומאה
עליו: ודקארי לה מאי קארי לה.
שעוס במנהגו זו להשיב ממנה
בית המדרש למה נתחבק הלא
עם מפורש בה: לשכת מוורעין.
מה נקראת לשכת מוורעין: שש
אורעין עולין. בשביל שמתיסין
האומותין לעורה: אלא כל אדם
נכנס לעורה מדרקארי בלבד מכלל
אית ליה טבילה במורע: דלא
ביב. מתערב לרעשו: אסא
עמיס. משמית גופו לרץ הזאה
מא נכנס לזאה המת וליד שם אל
לרדי מורע אין לרץ טבילה.

כבר עזב: ד"ש בטומאה. אחת
ותומאה והורגל עוד עשוי ליעב
ומאמר לפיכך הוא בחשש טומאות
ממא אחר טבילה נע: ינא רבנן
פליגי עליה דר"י. במתני קמייתא
קמייתא מזכיר טובל ועומד וכו' כן
מא סבירא להו דאמר דאורייתא
חייב לכל אדם הילכך לא שנו טבל
מבערב ול"ש לא טבל ולא היינו
בזמן דמתני פלגי עליה במשה:
חייב ושאינו מזכיר דדיש בטומאה:

חוצץ
יבשו אלא ז"ל דאפילו אי ס"ל כן
נקט מורעין משום דעיקר הלשכה
דרי"י דפליג ואמר לא מורע אמרו
היה במקום אחר ור"י סבר דלא
ומשום דקאמר מעיקרא שהלשכה
עון עבילה אלא אף שאר כל אדם:
ז' דאורייתא אי דרבין אכל מרוביו
ומתו ומאי דבעי עבילה:

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ורחץ במים
את בשרו ולבש:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] רש"י ד"ה ניםא רבנן
דכו' הלכך ל"ש טבל מצטרב
דכו'. מלת מצטרב נמחק
ונ"ב על דעת ביאת מקדש
ידיק:

מוסף רש"י

שלא טבל ולא קידש.
בטון כחמם ערמוח (אין
הספורים) דילפטן (למן
גלגל) שהיה משנה חגגד
הסכס לנגד לכן ומחגד
לכן לנגד הסכס, ותרין
חילין עטילה וסין קדושים
לחם מקרא, חס לא טבל
לכן קידש ערמוח שהיה
בספורים (אין) שלא קידש
ידיו ורגליו שחיותיו.
בסיום הספורים בין כל
הסנה, עברוהו ספוריה.
כדילפטין חוקה חוקה
מחמסר נגדים (אין).

תום' ישנים

[illegible]

עליה (ע"כ ש"ך לע"ה):
 רמזי מחזיק וכתבנו כסן
 גדול כ"ו. מספיקא ליה לרז
 אחר"ה מנא ליה דמיתוקמא
 כסן ומה דלמא ר"י היא
 יי"ל דהויא פשיטא ליה
 דמיתוקמא כדלי עלמא: אי
 חסדא דעמיה האתא שלישי
 שביעי כע"ה היינו כסומא
 האתא כע"ה היינו כסומא
 האתא כע"ה היינו כסומא

הוא נשאר שם עד שחזר הביתה. הוא לא חשב על זה יותר. הוא חשב על אחרים. על אלה שחיו בלילה הזה. על אלה שחיו בלילה הזה. על אלה שחיו בלילה הזה.

א. בוא החלטת דיבור ג'פ"ע.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones